

Dømingin er ein familjusjúka

Teir elska ikki at taka avgerðir, men fótbóltsdøming er ein sjúka í familjuni. Feðgarnir Nemus, Ransin og Ríkin fyrireika seg í hesum døgum til komandi fótbóltsárið – sum ávikavist dómaraeyggleiðari, dómari og linjudómari

– Her í familjuni eru vit altíð von at vera til tíðina!

Nemus Napoleon Djurhuus kemur pøstur inn í stovuna. Hann er fáar minuttir ov seinur, og Ransin Napeloen Djurhuus, sonurin, er framvegis ikki komin. Nemus reikar runt á gólvinum eina løtu, áðrenn sonurin kemur rennandi. Jú, feðgarnir eru líkir.

Teir leggja í hesum døgum síðstu hondina á sínar fyrireikingar til komandi fótbóltsárið, og tí er mestsum sjálvsagt, at fótbólturin er stóra samtaluevnið, tá teir eru saman.

Nemus hevur sett seg í lenistólin, tá hann hugleiðandi byrjar at tosa um Ríkin, yngsta sonin, sum eisini er farin undir dómarayrkið. Hann gongur í 10. flokki, men er longu biðin at vera linjudómari í næstbestu deildini komandi mánaðirnar.

– Hann er ágrýtin og vil verða millum bestu dómaraonar í landinum. Hann hevur ambítiónir, sigur Nemus og hyggur fram fyri seg.

– Stakkalin! Hann veit ikki, hvat biðar honum, letur skemtandi og argandi úr Ransin.

Ríkin er staddur í Prag, og fær tí ikki verið við til samrøðuna.

Familjusjúka

Nemus varð í fleiri ár roknaður sum besti

dómarin í landinum og hevði dømt í yvir 20 ár, tá hann í 1993 dømde sín fyrsta altjóða skrásetta A-landsdyst. Í alt dømde hann 30 altjóða dystir, áðrenn hann gavst at floyta í 1995. Ransin og Ríkin royna nú at gera honum kynstrið eftir.

– Dømingin liggur eftir øllum at døma í blóðinum. Tað er ein familjusjúka, sigur Nemus og hyggur fram fyri seg.

Men Nemus, hevur tú roynt at ávirkað synirnar at døma?

– Nei, ikki sum so. Vit hava altíð prátáð um fótbólt og kjakast um ymsar dómara-avgerðir. Áhugin hevur altíð verið fyri tí, fortelur Nemus, áðrenn Ransin tekur orðið.

– Vit eru ongantið kroystir til tað, men áhugin kemur sjálvsagt frá honum. Eg og Ríkin hava altíð verið við, tá hann hevur dømt og verið til dystir. Hann tók meg við á dómarskeið, tá eg var 14 ára gamal, og eg skal viðganga, at eg fekk tíðliga hár á bringuna, tá eg var linjudómari hjá Kurt Mørkøre, Jens Martin Knudsen, Eli Hentze og øðrum, sigur Ransin flennandi frá.

Ransin, hvat hevur tú arvað frá pápa tínum?

– Øll klæðinil, er Nemus skjótur at svara og flennur í kiki.

– Eg eri líka snarsintur sum hann, men

annars duga onnur helst betur at svara, sigur Ransin.

Men so ger pápin eina roynd at leggja soninum lag á: – Tað má eg viðganga, at Ransin skal læra at stýra sínum sinni, tí hann má ikki leypa framav og skeldast við spælaraonar, greiður Nemus álvarsamur frá.

Elska spælið

Tápuligar viðmerkingar sum »idiot«, »klovn« og »fuck you« eru gerandiskostur hjá flestu fótbóltsdómaraom. So at siga hvønn sunnudag geva spælaraar, álitisfólk og áskoðaraar teimum ein lúsing. Og fjepparaar ræðast ikki at siga sína hugsan um dómaraonar á kjaksiðum og í almenna rúminum.

Ransin, er tað veruliga vert at vera dómari, tá tú verður útsettur fyri slíkum hvørt vikuskifti í átta samfullar mánaðir?

– Ja, avgjørt. At vera dómari er eisini ein ítróttur. Eg elski í øllum førum at vera við í spælinum og at hava ávirkan í royndini at lyfta føroyskan fótbólt. Dómaraar mugu eisini tola nógv, men eitt mark skal vera. Tá talan verður um beinleiðis hóttaar, er farið væl og virðiliga út um hetta markið, greiður Ransin álvarsamur frá, áðrenn pápin tekur orðið frá honum:

– Vit mugu hugsa um, at dómariar fer frá

húsum hvønn sunnumorgun, tí hann vil verja spælaraonar, so teir ikki um kvøldið koma til hús á høkjum og rullistóli. Og spælaraar fara frá húsum hvønn sunnumorgun, tí teir elska spælið og vilja undirhalda áskoðaraar. Tað er ræðuligt, tá álitisfólk fara í fjølmiðlarnaar við undanførslum og geva dómaraarum skyldina fyri, at teir hava tapt, tí oftast er tað langt frá veruleikanum. Tí er fantastiskt, tá spælaraar frá báðum liðum koma til tín og takka fyri dystin, sigur Nemus, og leggur braneggjaður afturat:

– Tað er komið fyri seinnu ári, at spælaraar, ið eg havi dømt og sum framvegis eru í spælinum, hava spurt meg, hví aðrir dómaraar ikki eru sum eg, greiður hann frá.

Men so er Ransin skjótur at svara pápa sínum aftur: – Stegða, babba! Stegða! Tað var eingin kapping í tínari tíð. Nú er ferð á spælinum, og avbjóðingin hjá dómaraarum er nógv størri. Tíðin við, at dómaraar skulu renna eina árliga rennitest í hasum bikini-shortsunum er farin, prikar Ransin til pápa sín.

– Ransin, tað vóru tríggar testir, er Nemus skjótur at svara.

Feðgarnir sita í ein heilan tíma og kjakast um føroyskan fótbólt og um lívið sum fótbóltsspælaari, og eitt er vist. Í hesi familjuni er dømingin ein familjusjúka!